

Een reis door de sferen

Aan de deur staat André¹ te wachten. Zijn lichaam slaapt nog, maar de laag van André's persoonlijkheid wil uittreden en wacht, tot zijn andere persoonlijkheidslaag; Jozef, kan meereizen naar de sfeergebieden. Het is tijd om te gaan. André, een geestelijk wezen van het lichaam, wil uittreden en naar de sferen reizen om die, opnieuw te doorgronden.

Het heeft lang genoeg geduurd. Jaren van diepe innerlijke rust en geestelijke onderzoeken naar het zielenwezen, is het tijd dat we doorgaan en om van onze sferen weer terug laten horen. André staat klaar aan de deur om het geestelijke leven van Jozef naar de sferen te brengen en daar, het onafgewerkte sfeergebied te gaan bezoeken. Alles heeft met het geestelijke leven te maken. De aarde weer wakker maken en inzichten door te gaan geven die toen niet zijn afgewerkt.

De onafscheidelijke band van dit lichaam, de lagen van de ziel; André-Jozef²-Dina³, blijven gedurende eeuwen aan elkaar verwant. Het lot heeft het zo gewild. Het dierbaarste wat hun ooit kon overkomen. Een keuze van de ziel die alles wil belichten.

Plots draait het lichaam zich om en Jozef treed uit. Dina slaapt voort en beschermd zo het lichaam door aanwezig te zijn, zij is een tussenleven en een bescherming voor het vrouwelijke lichaam nu op aarde. Samen vertrekken ze naar een onopgeloste sfeer.

- 'Gegroet, mijn zielsliefde'... 'Het is tijd om door te gaan.'

André neemt zijn andere geestelijke lichaamslaag van zijn ziel mee en duid aan, dat het tijd is. Het waarom, wordt duidelijk als men in de sfeer aanwezig is. Jozef is stil. André staat naast hem aan de

¹ André, vorig leven van Jozef Rulof 1889-1952.

² Jozef, vorig leven van Daisy Van Der Keelen 1957.

³ Dina, tussenleven van Jozef en Daisy

deuropening en zucht van opgelucht. Slaat stil zijn geestelijke armen om André heen.

- ‘Het is de hoogste tijd Jozef.’... - ‘Ja, André, mijn zielsliefde.’ Jozef en André zijn lagen van de ziel die liefdevol met elkaar omgaan. Het lichaam blijft achter, de ziel heeft nu een vrouwelijk lichaam. Heeft tijd nodig om alles in haar op te nemen voor het later.

Na lange tijd is dit een weerzien als lagen van de ziel om te reizen door de sferen. Hiervoor komen ze samen, weten dat wanneer het de tijd is om weer van zich te laten horen. Het is nu dat de lagen opengaan en zich van het menselijke wezen kunnen losmaken.

De tijden van oorlogen en van de revoluties zijn niet voorbij. Er zijn weer donkere sferen op aarde bezig. Het gevolg van donkere sferen die men voortzet in deze tijd en mensen uitmoord. Alles heeft nog met het groeien van de ziel te maken en daarom is het tijd, dat André, Jozef meeneemt om waar te nemen.

André trekt de aandacht van Jozef en zegt, dat de astrale wereld, duistere krachten om mensen heen legt en hierdoor de dood weer zijn intrede doet. De dood, een woord dat we niet accepteren, geeft aan dat er mensen overgaan naar een andere sfeer. Een gebied waar hun ziel sterker word. - ‘De gruwel is weer bezig, André.’ zegt Jozef. ‘ Wat kost het de ziel toch veel moeite om zulke sferen achter zich te laten.’ André schud met zijn geestelijk hoofd en gaat verder, weg uit deze sfeer.

Na een tijdje komen ze aan in de geestelijke ziekenhuizen. De geestelijk lichamen van het overgegangene menselijke kind van de aarde weent en ziet dat de aarde onder hen in vuur en vlam is. Hun familie weg is en zij, door de poort zijn binnengegaan. Hun bebloede lichaam achter lieten, en verscheurd, opgevangen worden door de wezens van het licht.

-‘Ach, André...we weten nog, toen was het al zo erg en nu is er weer oorlog aan de gang. Men heeft nog steeds niet genoeg geleerd, dat liefde eeuwig. Dat de dood niet bestaat en er alleen voortgang is.’... - ‘André knikt en zwijgt.’... -‘Nee, Jozef, mijn geliefde ziel. Het is Aards moeilijk om de gevolgen te overzien. Zolang men niet kan begrijpen wat de bedoeling, zal men de sfeergebieden niet afwerken die ze zelf maken door hun gedachten en gedragingen.’

-‘Jammer toch hé, André, want God is liefde. God is hoop en vrede.’...

André trekt de aandacht op iets dat in de sferen aanwezig is. Geestelijke bloemen. -‘Herken je ze nog Jozef?’... -‘Ja.’... -‘Wat zijn ze toch prachtig nu, na zoveel jaren.’... ‘Nog steeds trekken ze me aan.’... -‘ Dat zijn nu jouw geestelijke bloemen, Jozef.’... -‘ Maar de mensen zijn nu zelf bezig, André.’... - ‘Ze zoeken hun sfeertje op en beginnen te schilderen.’... -‘Hun gevoelsleven is gevorderd, toch zijn er nog veel zielen niet zover als wij toen, in de tijd toen wij die schilderde.’... -‘Geeft allemaal niet meer Jozef. Het komt zoals het komt. Ze weten nu, dat door liefde heel veel verzet kan worden en dat telt, Jozef.’... - ‘Er komt een tijd, dat ze achter de sferen zullen zien hoever hun ziel pas was. Dan zullen ze ook begrijpen dat door liefdevol te zijn, een emotie is die ook geheeld mag worden. Liefdevol zijn heeft zijn voordelen, toch ligt hierin ook meer verscholen dan men denkt. Het is ook een kwestie van veel meer dan liefdevol te zijn. Kijk maar diep in hun ziel en je ziet het verschil liggen in hun wateren van verdriet. Er komt een tijd, dat we naar die sfeergebieden zullen uittreden, maar voor nu volstaat dit.’

Toch heeft Jozef een gevoel dat niet lekker zit. De sfeer waar ze doorgaan, is niet dezelfde sfeer meer van vroeger. Er zijn grote verschillen in het hiernamaals en die veranderen naar mate ze er doorgaan.

In het stille gebied, horen ze niets dan wat trillingen van gefluister. Achter grote geestelijke bloemen, zien ze een kleine groep leiders met elkaar staan communiceren. André doet teken dat ze stil moeten zijn en de groep niet moeten storen. Na wat stappen in de richting van de groep te zetten, doet één van de leiders teken dat zij zich mogen aansluiten bij hen.

-‘Gegroet, geliefde wezens. Kom erbij. We zijn aan het vergaderen over de mensheid. Er zijn volgens de regels van de liefde, verbinden en ontbinden hier op aarde, zielen die zich niets aantrekken van de orde der liefde. Er ligt nog zoveel moois op hun levenspad, maar zij verkwisten hun tijd met zaken die niet in die orde doorstroomd of geven het op. Ook de oorlog is reëel en weer moord men een bevolking uit en verliezen zij geliefden. Huntijd op aarde, is een tijd waar men mag leren en men de liefde mag voelen die hier in de hemelen is. Toch hebben die mensen niet door, hoe dom hun ziel bezig is. Er liggen zoveel sleutels op hun pad, toch verhangt men zich nog en moord men de mensheid uit. Een rede is belangrijk, zij die overgaan, worden teruggestuurd naar de aarde, want hun levenstijd was niet volgens de regels van God.’... André knikt en toont dat hij het begrijpt. Jozef echter, denkt er het zijne van en gaat stilletjes achter de groep kijken of hij iets ziet wat hem aanspoort, om dit te begrijpen. En ja, de zon schijnt en het Christuslicht spiegelt de frivole wereld op aarde. Het is volop bezig, Jozef trekt zich terug en gaat bij André staan. -‘André, kunnen we er niets aan veranderen? Dat het licht de oorlog stopt en de mensen weer naar ons gaan luisteren dat er geen dood is?’... -‘Jozef, dat is voor een volgende keer. Nu begin je pas met de nieuwe uittredingen en je wilt alweer terugvertrekken om de mensheid van ons te laten horen. Je gaat veel te snel, wacht tot we meer tekens krijgen en we verder kunnen gaan om van de meesterschappen te laten horen. Er zijn al genoeg charlatans die dit proberen. Niemand kan ons leven zijn of ze zouden onze ziel moeten dragen en dat ben jij alleen, mijn geliefde ziel van mijn ziel.’

Jozef is gerustgesteld en wacht tot de tekens op het pad verschijnen. Het gebied waar ze nu zijn, verandert van tijd tot tijd, van kleur en het geluid. Het is hier zo stil, dat men de sterren kan horen schitteren in het maanlicht. -‘Kijk, André! Onze ster.’... -‘Ja, Jozef, onze ster waar we toe behoren. Het ligt allemaal heel dicht bij elkaar om ervan de genieten. Alles is een kwestie van goddelijke beleven.’....

De groep praat met elkaar verder en we horen nog net, dat het gaat over de bevolking der aarde die hun menselijk gedrag vertoont. Het gaat ook over sommige mensengroepen en individuen die zich wel positief instellen en de wereld licht sturen om liefdevol te helen.

Toch, zegt André, dat dit niet alleen zal volstaan. Er zullen weer tijden komen, die dit verklaren, waarom liefde alleen nog niet volstaat. Het mediumschap kent bepaalde eigenschappen waarvan er slechts enkelen zijn die ze dragen in de ziel.

-‘Neen, Jozef... het is nog steeds een wereld van eigenschappen die de mensheid bepaalt. Al zullen we het dit keer anders aanpakken, want er staat nog steeds veel te gebeuren en veel op het spel. Het zijn de jaren na tweeduizend. Kortom, er liggen weer veel, nieuwe uittrekkingen voor de boeg om daar achter te komen, reizen we samen met onze groepmeesters en onze geliefde engelen om alles te doorgronden.’

De tijd verstrijkt als lichtgolven en de woorden zweven en zinderen nog na in het geestelijke leven van Jozef. André doet teken dat het tijd is, want ze zijn weer lang uitgetreden en hun zielslichaam op aarde word stilaan weer wakker. De aarde trekt hun weer terug aan en het word bijna licht op aarde. De geestelijke deur naar de kamer gaat weer dicht en Dina⁴, slaapt als een roos en voelt alleen dat ze ergens is geweest. Strekt haar armen uit en staat op. Kort daarna ziet ze, dat er wat op de computer werd geschreven. Het zijn haar geliefde geestelijke lagen die weer samen zijn uitgetreden. Blij, met de herkenning, dat dit weer mag gebeuren. Er zijn tekens geplaatst in de

⁴ Dina, heel kort leven tussen Jozef en Daisy.

gene zijde die haar wellicht verder begeleiden. Het werd tijd, herademd ze nog even en leest het boekdeel na. Verbeterd enkele woorden en de zinsopbouw, want geestelijkschrift, is soms wel eens niet duidelijk te lezen. Het opbouwen van een geestelijk schrijven gebeurt tijdens de trance slaap die voor het zielenleven heel gewoon is hier. – ‘Dank je, André-Jozef voor de fijne uittreding die jullie hebben beleefd en de liefdevolle woorden. Ik hoop dat God de mensheid weer volop in liefdevol licht wil zetten. –‘ Ja, Dina, dat zal ik God vragen om te geven. Wees geduldig, we gaan weer door om onze uittreden te beschrijven. Geniet nu van het plan dat zal gaan stromen, lieve meid.’